

lande samt alliancefri lande i Østersøområdet forudsætter Folketingets forudgående godkendelse af et sådant initiativ?»

Skriftlig begrundelse

Morgenavisen Jyllands-Posten skriver den 31. oktober 1996, at ministeren har foreslået, at der oprettes et PFP-hovedkvarter (Partnerskab for Fred) i Karup. Avisen betegner ligefrem dette som en Østersøkommando, og at det er tanken, at denne kommando skal stå for planlægning og øvelse af fredsbevarende aktioner under PFP.

En sådan strategisk beslutning for dansk udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik kan ikke bare tages af ministeren/regeringen, men må nødvendigvis behandles i Folketinget.

Keld Albrechtsen (EL):

Meget tyder på, at det forslag, som ministeren har fremlagt om at oprette en særlig kommando eller et særligt kontor hos NATO i Karup, som kommer til at omfatte de baltiske lande og Sverige, er et forslag, der sikkerhedspolitisk får meget vidtgående konsekvenser, for det bliver en slags venteværelse for de baltiske lande uden for NATO's dør, og det kan jo ikke undgå at påvirke forholdet mellem Danmark og Rusland i negativ retning og være med til at skabe øgede spændinger i Østersøområdet.

Denne bekymring er naturligvis baggrunden for og årsagen til, at jeg stiller dette spørgsmål.

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Jeg skal svare på det stillede spørgsmål:

Som det også var tilfældet ved den seneste ændring af kommandostrukturen, agter regeringen løbende at holde Det Udenrigspolitiske Nævn underrettet om de drøftelser om en ændring af kommandostrukturen, der pågår i NATO.

Jeg kan i den forbindelse henvise til min orientering af Det Udenrigspolitiske Nævn den 27. juni og den 4. oktober.

Jeg vil desuden understrege, at der ikke er tale om en PFP-kommando. Der er derimod tale om et ønske om, at flere led i NATO's kommandostruktur skal bidrage til løsning af NATO's nye opgaver, herunder PFP-opgaver.

Keld Albrechtsen (EL):

Er det sådan, at vi, inden der oprettes en sådan kommandostruktur, hvori Sverige og de balti-

ske lande skal sidde sammen med Danmark, Tyskland og Polen – hvis Polen bliver optaget i NATO – får forelagt forslaget til kommandostrukturen til godkendelse i Folketinget?

Det synes jeg ville være et elementært demokratisk krav at stille til beslutningsprocessen, for jeg synes, det er en vidtgående beslutning, og jeg er bange for, at det er noget overordentlig vidtgående, ministeren har bevæget sig ud i.

Jeg har læst i en avis, at det er noget, ministeren foretager på baggrund af samtaler med amerikanske generaler, som har inspireret ham. Jeg ved ikke, om det er rigtigt, og det vil jeg spørge om, men jeg vil først og fremmest spørge, om vi kan få sikkerhed for, at der bliver en demokratisk proces i forbindelse med dette her.

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Fremgangsmåden i sådan nogle spørgsmål er foreskrevet i grundlovens § 19, stk. 3, hvorefter regeringen skal rådføre sig med Det Udenrigspolitiske Nævn forud for beslutninger af større udenrigspolitisk rækkevidde.

Denne proces er allerede i fuld gang. Jeg har allerede to gange redegjort for disse spørgsmål i Det Udenrigspolitiske Nævn. Derudover har der været holdt et uformelt møde med medlemmer af Det Udenrigspolitiske Nævn netop for også at beskrive de mere indviklede detaljer i disse spørgsmål.

Lad mig endelig sige, at det er et politisk spørgsmål, som drøftes i NATO, og her vil også NATO's militære system være involveret, men beslutningerne træffes selvfølgelig på politisk niveau i NATO-rådet.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg ved jo godt, at der foregår en løbende orientering af Det Udenrigspolitiske Nævn, og det er jeg også glad for at der gør, men det er jo ikke en beslutningsproces; det er netop, som ministeren sagde, en orientering.

Det er derfor, jeg spørger om beslutningsgangen. Og jeg fornemmer på ministerens svar, at det er noget, som regeringen vil beslutte, ganske vist under overholdelse af grundlovens bestemmelser, men man kan jo godt gå videre med hensyn til demokratiet end blot til det at overholde mindstereglerne.

Og hvis ministeren ikke vil give tilsagn om, at vi skal have en forudgående behandling her i Folketingssalen, må vi andre jo sikre det ved at fremsætte de nødvendige forslag.